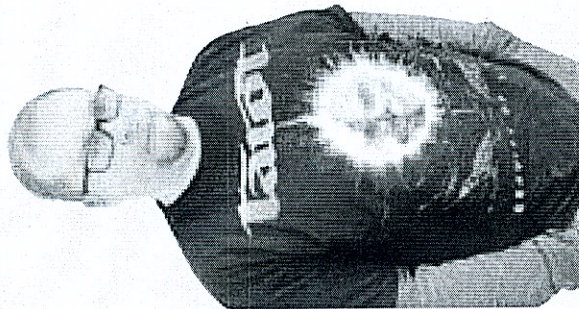

Lieksan Lehti, 3.9.11, s. 4

Sotahistoriassa liiketoiminnan paikka

Kolumni

Panu Käikkäinen

Tapasin viime maanantaina kolme mielenkiintoista kaverusta maantiellä lähellä Nurmijärveä. Kahvihetki Annukan kahvilassa näiden berliiniläisten yliopisto-opiskelijoiden kanssa vahvistii ajatuksiani siitä, että meillä Lieksassa olisi vielä äärettömän paljon käyttämätöntä potentiaalia sotahistoriaan liittyvän matkailun saralla.

Nuoret miehet olivat pyöräilemässä Suomen itärajaa pitkin etelään sotahistorian tai ainakin kylmän sodan historian vuoksi. Saksassa on jo viime vuosikymmenellä ilmestynyt matkaopas, joka neuvoa polkupyö-

räilijöitä tutustumaan maisemiin, joissa ennen kulki niin sanottu rautaesirippu eli sosialistisen ja kapitalistisen maailman raja. Tuota reittiä nuoret miehet olivat pyöräilleet jäämereltä lähtien.

Vaikka nämä pyörämatkaajat ovat reissussa osittain matkakooppaan kirjoittajan antamalla tehtävällä, niin kiinnostus suomalaisiin sotahistoriallisiin kohteisiin oli ilmeinen. Sen vuoksi heitä hieman harmitinkin, että suomalaisien sotahistoriallisten nähtävyyksien löytäminen oli usealla paikkakunnalla työn takana. Tässä suhteessa olemme Lieksassa hyvällä tiellä, kiitos eri perinneyh-

distysten ja innokkaiden asiantuntijajien.

Matkaa todelliseen sotahistorian matkailulliseen hyödyntämiseen kuitenkin on. Emme varmaan

”Uudelleen rakennettu Jukolan motti olisi mainio keskus korpisodankäynnin historialle.”

koskaan saa tuoteistettua sotahistoriaamme kuten Berliinissä, jossa kylmä sota puskee päälle joka kolkassa kaupungin juhlissa milloin muurin

rakentamista, milloin sen purkamista. Eikä meillä ole sellaista massiivista linnoitusta kuin Ranskan ja Luxemburgin rajamailla Maginot-linjalla sijaitseva Ouvrage Hackenberg, mutta uskaltaisinkin väittää alueemme matkailun saavan melkoisen piristysruiskeen, jos esimerkiksi Jukolan motti olisi jonain päivänä alkuperäisessä asussaan.

Uudelleen rakennettu Jukolan motti olisi mainio keskus korpisodan käynnin historialle. Sitä täydentäisivät mainiosti Museovirastonkin kehumat Salpalinjaan kuuluvat linnoitukset ja Rajaperinnetalon aina kiinnostava kokoelma.

Eikä motin arvoa laskisi tippaakaan se, että motti jouduttaisiin rakentamaan ensimmäisestä kivistä lähtien uudelleen. Samalla lailla on tehty lukemattomien sodan runtelemien kohteiden kanssa Keski-Euroopassa ja hyvin ne tuntuvat matkailijoille kelpaavan.

Sotahistorian esille tuominen ei ole hyväksi vain liiketoiminnalle, vaan meidän jokaisen olisi hyvä pitää mielessä ne olosuhteet, joissa esimerkiksi 14. Divisioonan miehet tekivät urotekojaan. Ilman suomalaista maanpuolustushenkä se Eurooppaa halkonut rautaesirippu olisi voinut kulkea paljon lännempänä.